

Geachte minister Dekker,

Als getrouwd vrouwenstel, waarvan de één cisgender is en de ander transgender, willen we graag uw aandacht vragen voor het gat in de wet als het gaat om de ouderschapschapserkenning in situaties zoals de onze. Wanneer onze kindervens in vervulling zou gaan en Tamar (cisgender vrouw) een kind zou baren dat ontstaan is met het vóór de transitie ingevroren zaad van Sophie (transgender vrouw), wordt Sophie namelijk niet automatisch als ouder van het kind erkend. De enige manier om dat te doen, is om de weg te bewandelen die is gecreëerd voor cisgender vrouwenstellen die met donorzaad een kind hebben gekregen:

- Door gebruik van een ouderschapsverklaring van stichting Donorgegevens (bij een anonieme donor)
- Of doordat de 'meemoeder' het kind actief erkent (bij een bekende donor), waarbij de moeder die het kind heeft gebaard zo nodig het ouderschap van de meemoeder kan intrekken door deze te ontkennen.

Deze twee mogelijkheden zijn specifiek zo gecreëerd omdat er sprake is van een derde persoon, de donor, die aanspraak zou kunnen maken op het ouderschap. Deze mogelijkheden zijn niet gecreëerd met situaties zoals de onze in gedachten, en het voelt daarom niet kloppend voor Sophie om als biologische ouder van ons toekomstige kind, van deze weg gebruik te moeten maken.

Het is echter niet alleen vreemd, maar ook een kwestie van ongelijke behandeling. Bij heterostellen die in een vergelijkbare situatie zitten als wij – getrouwd, ivf met ingevroren zaad van de vader – wordt de vader wél automatisch als ouder erkend. (Het is zelfs zo dat bij getrouwde heterostellen de vader niet eens de biologische verwekker van het kind hoeft te zijn om toch automatisch als ouder erkend te worden!)

We begrijpen dat de wet, zoals die nu is, ooit gecreëerd is vanuit de gedachte dat twee vrouwen niet allebei de biologische ouder van een kind kunnen zijn. Nu er door de toenemende maatschappelijke acceptatie van transgender vrouwen steeds meer stellen zullen komen zoals wij, lijkt het ons hoog tijd om de wet aan te passen aan de realiteit: sommige biologische moeders baren hun kind, andere verwekken hun kind met hun eigen zaad.

Een mogelijke oplossing zien wij in het gebruikmaken van een *Verklaring van géén donorbevruchting*, die de Stichting Donorgegevens af zou kunnen geven, als voorwaarde voor stellen zoals wij om bij de geboorte van een kind direct, dus van rechtswege zoals dat heet, het ouderschap te kunnen registreren en vaststellen. Op die manier zou de wet weer kloppen met de realiteit.

Met vriendelijke groet,

Tamar Doorduyn en Sophie Schers